

РЕШЕНИЕ

№ 6356

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7076** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 68384/13.03.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129-ти състав по НАХД № 12314/2019г. е отменено Решение № 507-ЕП/02.07.2019г. на Централната избирателна комисия /ЦИК/, с което на В. Н. С. в качеството му на представляващ Политическа партия „Атака“ – собственик на Телевизия „А.“ са наложени две административни наказания „глоба“ в размер на по 2000 лева всяка за нарушение на чл.183, ал.2 и ал.4 от Изборния кодекс /ИК/.

Решението е обжалвано от ЦИК като неправилно поради нарушение на закона и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила с искане за отмяната му и вместо това постановяване на друго, с което да бъдат потвърдени наложените глоби. Мотивира, че в случая Изборният кодекс регламентира специален ред за установяване на нарушенията и налагане на наказанията за тях, който изключва приложението на общия ЗАНН, в т.ч. и на сроковете за съставяне на АУАН. Регламентираните в ИК правила, гарантиращи публичността на дейността на ЦИК според касатора заместват правилата на ЗАНН за съставяне на акта в присъствието на нарушителя след надлежна покана. Неправилни били изводите за допуснато нарушение на чл.57 ЗАНН, както и чл.18 ЗАНН. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане

се поддържат чрез юрк.Ж., който претендира присъждането на разноски.

Ответникът по касационното оспорване в писмен отговор по жалбата оспорва нейната основателност. Твърди, че на първо място АУАН е съставен в нарушение на чл.40, ал.2 ЗАНН – в отсъствие на нарушителя, без да е поканен надлежно. На следващо място намира за верен извода на въззивната инстанция, че липсва правно основание за ангажиране отговорността на ответника като е подменен субекта на отговорност за евентуално извършено нарушение. На трето място изразява съгласие с извода, че липсва описание на извършеното нарушение, в разрез с изискването на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. По тези съображения моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Аналогични са съображенията, изложени от пълномощника на ответника адв.И., в представената от нея в съдебно заседание, писмена защита, в което също така е заявена и претенция за присъждане на направените разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

Срещу В. Н. С., в качеството му на представляващ Политическа партия „АТАКА“ – собственик на телевизия „А.“ е издадено Решение № 507-ЕП/02.07.2019 г. на ЦИК за две нарушения на ИК, а именно: 1. за това, че на 30.04.2019г. в новините по телевизия „А.“ е разпространен видеоматериал, представляващ агитационен материал, в който не се съдържа информация, че „купуването и продаването на гласове е престъпление“ като недвусмислено и разбираемо послание, квалифицирано като нарушение на чл.183, ал.2 ИК и 2. за това, че на 30.04., 02.05. и 04.05.2019г. в телевизия „А.“, в предаването „Държавата днес“ и „Новините в 12“ са излъчени видеоматериали, представляващи агитационни материали на ПП „АТАКА“, с които се уронва доброто име и честта на кандидата и водач на листата на ПП „ВМРО - Българско национално движение“ А. Д., квалифицирано като нарушение на чл.183, ал.4 ИК.

За първото нарушение е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лева, за второто нарушение също е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лева, и двете на основание чл.480, ал.2 ИК.

Това Решение, имащо характеристиките на наказателно постановление е издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 34-ЕП/23.05.2019г., съставен от Председателя на ЦИК. В самия АУАН е посочено, че предвид спецификата на изборния процес и краткия 3-дневен срок, посочен в чл.49б ИК, изключващ приложението на чл.40, ал.1 ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение е съставен в отсъствие на нарушителя, без да се отправя покана за явяването му.

Въз основа на така установеното от фактическа страна решаващият съд е обосновал извод, че при ангажиране административнонаказателната отговорност на С. не са спазени изискванията на чл.40, ал.2 ЗАНН, както и на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН и чл.18 ЗАНН, досежно деянието квалифицирано по чл.183, ал.4 ИК, съответно са допуснати

съществени процесуални нарушения, които налагат отмяна на атакуваното НП на формално основание.

За да обоснове този извод съдът е посочил, че нарушителят е бил известен, но до същия не е изпращана покана за съставяне на АУАН, съгласно разпоредбата на чл.40, ал.2, пр.2 ЗАНН, за да се приеме, че след покана не се е явил за съставяне на АУАН, за да се състави той в негово отсъствие. Не е изпълнено и изискването на чл.40, ал.2, пр.2 от ЗАНН, тъй като липсват каквито и да е доказателства за това, че известният нарушител е търсен, но не е намерен, за да е приложимо това изключение за съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя. Приложимостта на посочените разпоредби е обоснована със съдържанието на чл.496 ИК, който предвижда само срок за съставяне на АУАН, който евентуално дерогира приложението на сроковете по чл.34, ал.1 ЗАНН, но не предвижда изключения от общите правила, предвидени в чл.40, ал.1 и ал.2 ЗАНН, относно необходимостта от поканване на нарушителя да присъства при съставяне на АУАН срещу него, с който се поставя началото на административно-наказателното производство, за да има възможност да упражни правото си на защита още на този начален етап от развитие на производството.

На следващо място е обосновано, че при издаване на обжалваното решение, имащо характера на наказателно постановление, е допуснато и нарушение на процесуалните правила, като не е спазено изискването, предвидено в чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, да се посочат освен правните изводи за извършено административно нарушение, така и обстоятелствата, при които то е извършено.

На трето място по отношение извода за допуснато нарушение на чл.18 ЗАНН досежно второто наложено наказание е мотивирано, че излъчването на 30.04., 02.05. и 04.05.2019г. в телевизия „А., в предаването „Държавата днес“ и „Новините в 12“ на видеоматериали, представляващи агитационни материали на ПП „АТАКА“, с които се уронва доброто име и честта на кандидата и водач на листата на ПП „ВМРО - Българско национално движение“ А. Д., представлява извършване на три отделни самостоятелни нарушения на чл.183, ал.4 ИК, за които следва да бъдат наложени отделни, а не едно общо, наказания.

На четвърто място, според съда е останало неясно защо и на какво основание е прието, че за констатираните нарушения отговорност следва да понесе жалбоподателят В. Н. С., в качеството му на представляващ Политическа партия „АТАКА“, след като се твърди, че нарушенията са извършени чрез разпространение на видеоматериали по телевизия „А.“, и то в излъчените по тази телевизия новинарски емисии, а не по време на предаване на живо, след като доставчикът на медийната услуга носи редакционната отговорност за избора на медийната услуга, както и за определяне начина, по който тя е организирана, като упражнява контрол върху съдържанието на предоставените медийни услуги по време на предизборна кампания. Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.183, ал.2 ИК предвижда, че всеки агитационен материал съдържа информация, че купуването и продаването на гласове е престъпление, като информацията заема не по-малко от 10 на сто от лицевата площ на агитационния материал и е разположена в обособено поле. В аудио- и аудио-визуалните материали тази информация се съдържа като недвусмислено и разбираемо послание. Според ал.4 на с.р. се забранява използването на агитационни материали, които застрашават живота и здравето на гражданите, частната, общинската и държавната собственост и безопасността на движението, както и на материали, които накърняват добрите нрави,

честта и доброто име на кандидатите.

В Част трета на Изборния кодекс са регламентирани санкциите за извършените нарушения на разпоредбите на кодекса, вкл. и редът за налагането им. Така установеното нарушение на разпоредбите на чл.183, ал.2 и ал.4 ИК подлежи на санкциониране по чл.480, според ал.2 на който текст, който извършва предизборна агитация в нарушение на чл.183, ал.2 или наруши забрана по чл.183, ал.4, се наказва с глоба от 2000 до 5000 лв.

Според разпоредбата на чл.496, ал.1 ИК, в редакцията ѝ към 12.03.2019г., актовете за установяване на нарушенията по чл.470, 471, 474, 475, чл.480 - 495 се съставят по решение на съответната избирателна комисия в съответствие с правомощията ѝ в тридневен срок от получаване на жалбата или сигнала за нарушението. Съответната избирателна комисия в съответствие с правомощията си може да съставя актовете за установяване на нарушенията по изречение първо и по своя инициатива. Според ал.2 на с.р. актовете за установяване на нарушенията по ал.1 се съставят от председателите на: 1. Централната избирателна комисия за нарушения по чл.495 и чл.480 - в случаите, когато комисията упражнява контрол съгласно кодекса, по чл.470, 471, 475, 484, 485, чл.490, ал.2, чл.491, ал.2, чл.492 и чл.493; 2. районните или общинските избирателни комисии за нарушения по чл.495 и чл.480 - в случаите, когато комисииите упражняват контрол съгласно кодекса, чл.474, 475, чл.481 - 483, чл.486 - 489, чл.490, ал.1, чл.491, ал.1 и чл.494.

Съгласно ал.3 на чл.496 ИК наказателните постановления се издават от областните управители по местоизвършване на нарушението в тридневен срок от получаване на преписката с изключение на нарушенията по чл.474, 475, 480 и 484, при които наказанието се налага с решение на Централната избирателна комисия. Ако актът е срещу областния управител, наказателното постановление се издава от определен от Министерския съвет министър.

Според разпоредбата на чл.498 ИК в редакцията към датата на извършване на нарушението, установяването на нарушенията, съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

С оглед последната разпоредба изводът на решаващия съд за приложимост към конкретния случай на разпоредбата на чл.40 ЗАНН и нарушаването ѝ в хода на проведеното административнонаказателно производство е съответен на материалния закон. Действително чл.496, ал.1 ИК предвижда по-кратък срок за съставяне на АУАН, това обаче не освобождава органа от задължението да отправи покана до нарушителя, за да се яви за съставяне на АУАН. Обстоятелството, че всички решения на ЦИК следва да бъдат публикувани незабавно на интернет страницата ѝ /чл.54, ал.2 ИК/ не презюмира уведомяване на нарушителя за предстоящото образуване на административнонаказателно производство срещу него.

Правилен е и изводът досежно приложението на чл.18 ЗАНН спрямо нарушението по чл.183, ал.4 ИК. Излъчването на материал, нарушаващ забраната по посочената разпоредба на кодекса представлява нарушение, подлежащо на санкциониране по чл.480, ал.2 ИК. В случая такъв материал е излъчен трикратно /на посочените в АУАН и НП дати/, съответно са извършени три отделни самостоятелни нарушения и наложената санкция по пункт 2 от НП е в нарушение на чл.18 ЗАНН, предвиждащ налагане на отделно наказание за всяко нарушение.

Неправилен е изводът по отношение ангажиране отговорността на В. С., но това не

променя крайния извод за незаконосъобразност на процесното НП. Съгласно § 1, т.16 ДР ИК "Доставчик на медийна услуга" е физическо лице - едноличен търговец, или юридическо лице, което носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга и определя начина, по който тя е организирана. Видно от справка в публичния регистър на СЕМ, с Решение № РД-05-101/25.09.2019г. е прехвърлена индивидуална лицензия № ЛРР-01-3-002-01 за доставяне на аудио-визуална медийна услуга с наименование А. ТВ, предназначена за разпространение чрез мрежи за наземно цифрово радиоразпръскване с национален териториален обхват от ПП „Атака“ на Фондация „А. 2018“ и е издадена на фондацията индивидуална лицензия със срок 15 години, считано от 28.08.2012г. Видно от справка в Търговския регистър, представляващ Фондация „А. 2018“ е В. Н. С..

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касатора разноски не се следват. Такива следва да бъдат присъдени на ответника в размер на 380 лева по приложения от него списък на разноските, съобразно представените доказателства за това, че са направени.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 68384/13.03.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129-ти състав по НАХД № 12314/2019г.

ОСЪЖДА Централната избирателна комисия да заплати на В. Н. С. сумата в размер на 380 /триста и осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.